

Dissertation Title	Factors Predicting Psychological Well-being Among Parents of a Critically Ill Child in Pediatric Intensive Care Unit	
Author	Ms. Jiraporn Punyoo	
Degree	Doctor of Philosophy (Nursing Science)	
Advisory Committee	Assoc. Prof. Dr. Linchong Pothiban	Advisor
	Asst. Prof. Dr. Usanee Jintrawet	Co-advisor
	Asst. Prof. Dr. Jutarat Mesukko	Co-advisor
	Lect. Sanit Reungrongrat, M.D.	Co-advisor

ABSTRACT

Children's hospitalization in a pediatric intensive care unit (PICU) is considered as a stressful and suffering situation affecting their parents. This cross-sectional descriptive study aimed to describe the levels of the psychological well-being of parents of a critically ill child in the PICU, to examine the relationships between the child's behavioral and emotional responses, sense of coherence, coping, religious belief, social support, and psychological well-being, and to investigate the predictability on parents' psychological well-being of such factors. The participants were 100 parents of critically ill children who were hospitalized in one of the five PICUs of five tertiary hospitals.

The research instruments included the Demographic Recording Form, the Child's Behavioral and Emotional Responses Scale, the Sense of Coherence Scale-Short Form (SOC-13), Thai Version, the Jalowiec Coping Scale (JCS), the Buddhist Belief Questionnaire, the Modified Version of Social Support Questionnaire, Thai Version, and the Psychological General Well-Being Index (PGWBI). Data were analyzed using descriptive statistics, Pearson's correlation, Spearman's rank correlation coefficient, and hierarchical multiple regression. The study results were as follows:

1. The psychological well-being of parents of a critically ill child was showed at a moderate level ($\bar{X} = 63.08$, $SD = 15.41$).

2. The child's behavioral and emotional responses had a statistically significant negative relationship with the psychological well-being of the parents ($p < .05$), while religious belief, sense of coherence, social support, and coping showed a statistically significant positive relationship with the psychological well-being of the parents ($p < .05$).

3. Religious belief, the child's behavioral and emotional responses, sense of coherence, coping, and social support could explain 36.00% of the variance in the psychological well-being of parents of a critically ill child.

The results of this study serve as preliminary information for nurses in planning activities to enhance the psychological well-being of the parents.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

หัวข้อคุณูปนิพนธ์ ปัจจัยทำนายความผาสุกทางใจของบิดามารดาของผู้ป่วยเด็กภาวะวิกฤตในหอผู้ป่วยหนักกุมารเวชกรรม

ผู้เขียน นางสาวจิราภรณ์ ปั่นอยู่

ปริญญา ปรัชญาคุณูปบัณฑิต (พยาบาลศาสตร์)

คณะกรรมการที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. ลินจง โปธิบาล อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุษณีย์ จินตะเวช อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จุฑารัตน์ มีสุขใจ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
อาจารย์ นายแพทย์ สนิท เรืองรองรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักกุมารเวชกรรมด้วยภาวะวิกฤตเป็นสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดความเครียดและความทุกข์ต่อบิดามารดา การศึกษาเชิงพรรณนาแบบภาคตัดขวางครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายระดับความผาสุกทางใจของบิดามารดาของผู้ป่วยเด็กภาวะวิกฤตในหอผู้ป่วยหนักกุมารเวชกรรม เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและการตอบสนองทางอารมณ์ของเด็ก ความเข้มแข็งในการมองโลก การเผชิญปัญหา ความเชื่อทางศาสนา และการสนับสนุนทางสังคม กับความผาสุกทางใจ และตรวจสอบอำนาจการทำนายความผาสุกทางใจของปัจจัยดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างคือบิดามารดาของผู้ป่วยเด็กภาวะวิกฤต จำนวน 100 ราย ที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยหนักกุมารเวชกรรมของโรงพยาบาลระดับตติยภูมิ 5 แห่ง

เครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามการตอบสนองด้านพฤติกรรมและอารมณ์ของเด็ก แบบสอบถามความเข้มแข็งในการมองโลกฉบับย่อ แบบสอบถามพฤติกรรมการเผชิญความเครียด แบบสอบถามความเชื่อทางพุทธศาสนา แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม และแบบสอบถามเกี่ยวกับสุขภาพจิตและสุขภาพโดยทั่วไป วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา สถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน สถิติสหสัมพันธ์สเปียร์แมน และสถิติการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณแบบเชิงชั้น ผลการศึกษามีดังนี้

1. บิดามารดาของผู้ป่วยเด็กภาวะวิกฤตมีระดับความผาสุกทางใจในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 63.08$, $SD = 15.41$).

2. พฤติกรรมและการตอบสนองทางอารมณ์ของเด็ก มีความสัมพันธ์ทางลบกับความผาสุกทางใจของบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ในขณะที่ความเชื่อทางศาสนา ความเข้มแข็งในการมองโลก การสนับสนุนทางสังคม และการเผชิญปัญหา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผาสุกทางใจของบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

3. ความเชื่อทางศาสนา พฤติกรรมและการตอบสนองทางอารมณ์ของเด็ก ความเข้มแข็งในการมองโลก การเผชิญปัญหา และการสนับสนุนทางสังคมร่วมกันทำนายร้อยละ 36 ของความผาสุกทางใจของบิดามารดาของผู้ป่วยเด็กภาวะวิกฤต

ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับพยาบาลที่ทำงานในหอผู้ป่วยหนักกุมารเวชกรรม ในการวางแผนเพื่อเพิ่มความผาสุกทางใจของบิดามารดา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved